

The Plan of Mercy

By Elder James R. Rasband
Of the Seventy

План милості

Старійшина Джеймс Р. Разбанд
Сімдесятник

April 2025 general conference

The Lord is merciful and our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Господь — милостивий і план спасіння, даний нашим Небесним Батьком, справді є планом милості.

A Prophet's Invitation

Last April, soon after the joyful news that the Church had acquired the Kirtland Temple, President Russell M. Nelson invited us to study the dedicatory prayer of the Kirtland Temple, recorded in section 109 of the Doctrine and Covenants. The dedicatory prayer, said President Nelson, “is a tutorial about how the temple spiritually empowers you and me to meet the challenges of life in these last days.”

I am sure your study of section 109 yielded insights that blessed you. This evening, I share a couple of things I learned as I followed our prophet's invitation. The peace-giving path down which my study led reminded me that the Lord is merciful and that our Heavenly Father's plan of salvation is truly a plan of mercy.

Newly Called Missionaries Serving in the Temple

As you may be aware, “newly called missionaries are encouraged to receive the temple endowment as soon as possible and to attend the temple as often as circumstances allow.” Once endowed, they also “may serve as temple ... workers before they begin missionary service.”

Запрошення пророка

Минулого квітня, невдовзі після радісної звістки про те, що Церква придбала будівлю Кертлендського храму, Президент Рассел М. Нельсон запросив нас вивчати молитву освячення Кертлендського храму, що записана у 109-му розділі Учення і Заповітів. Як сказав Президент Нельсон, молитва освячення “навчає, як храм духовно обдаровує нас з вами силою, щоб долати життєві труднощі у ці останні дні”.

Я впевнений, що при вивченні 109-го розділу вам щось відкриється і це стане для вас благословенням. Цього вечора я розповім про дві речі, про які я дізнався, прийнявши запрошення пророка. Вивчення того розділу принесло мені мир і нагадало про те, що Господь — милостивий і що план спасіння, даний нашим Небесним Батьком, справді є планом милості.

Новопокликані місіонери, які служать у храмі

Як вам, можливо, відомо, “новопокликаних місіонерів заохочують отримати храмовий ендаумент якомога скоріше і відвідувати храм так часто, як це дозволяють їхні обставини”. Отримавши ендаумент, вони також вже “можуть служити храмовими обрядовими працівниками до того, як розпочнуть місіонерське служіння”.

Time in the temple before entering the missionary training center (MTC) can be a wonderful blessing for new missionaries as they learn more about temple covenants before sharing the blessings of those covenants with the world.

But in studying section 109, I learned that in the temple, God empowers new missionaries—indeed, all of us—in an additional, sacred way. In the dedicatory prayer, given by revelation, the Prophet Joseph Smith prayed that “when thy servants shall go out from thy house ... to bear testimony of thy name,” the “hearts” of “all people” would “be softened”—both the “great ones of the earth” and “all the poor, the needy, and [the] afflicted.” He prayed that “their prejudices may give way before the truth, and thy people may obtain favor in the sight of all; that all the ends of the earth may know that we, thy servants, have heard thy voice, and that thou hast sent us.”

This is a beautiful promise for a newly called missionary—to have prejudices “give way before the truth,” to “obtain favor in the sight of all,” and to have the world know they are sent by the Lord. Each of us surely needs these same blessings. What a blessing it would be to have hearts softened as we interact with neighbors and co-workers. The dedicatory prayer does not explain exactly how our time in the temple will soften others’ hearts, but I am convinced it is bound up with how time in the house of the Lord softens our own hearts by centering us on Jesus Christ and His mercy.

The Lord Answers Joseph Smith’s Plea for Mercy

As I studied the Kirtland dedicatory prayer, I was also struck that Joseph again and again pleaded for mercy—for the members of the Church, for the enemies of the Church, for the leaders of the country, for the nations of the earth. And, very personally, he pleaded with the Lord to remember him and to have mercy upon his beloved Emma and their children.

How must Joseph have felt when, one week later, on Easter Day, April 3, 1836, in the Kirtland Temple, the Savior appeared to him and Oliver Cowdery and, as recorded in section 110 of the Doctrine and Covenants, said, “I have accepted this house, and my name shall be here; and I will

Час, проведений у храмі ще до прибуття у Центр підготовки місіонерів (ЦПМ), може стати чудовим благословенням для нових місіонерів, бо вони більше дізнаються про храмові завіти, перш ніж ділитися благословеннями цих завітів зі світом.

Вивчаючи розділ 109, я дізнався, що у храмі Бог наділяє силою нових місіонерів, — і, безсумнівно, всіх нас — у ще один, священний, спосіб. У молитві освячення, даній через одкровення, Джозеф молився про те, щоб “коли Твої слуги вийдуть з Твого дому... щоб нести свідчення про Твоє ім’я”, щоб “серця” “всіх людей” — і “сильних світу цього”, і “усіх бідних, нужденних і страждаючих могло бути пом’якшено”. Він молився про те, щоб “їхні упередження дали дорогу істині і Твій народ міг отримати прихильність в очах усіх; щоб усі кінці землі могли знати, що ми, Твої слуги, почули Твій голос і що Ти послав нас”.

Ось чудове обіцяння новопокликаним місіонерам — “упередження да[дуть] дорогу істині”, вони зможуть “отримати прихильність в очах усіх” і світ знатиме, що вони послані Господом. Дійсно, кожен з нас потребує таких самих благословень. Яким же благословенням було б пом’якшити серця у стосунках з нашими сусідами та співробітниками. У молитві освячення не пояснюється, як саме час, проведений у храмі, пом’якшить серця інших людей, але я переконаний, що це пов’язано з тим, як час, проведений у домі Господа, пом’якшує наше серце, коли ми зосереджуємося на Ісусі Христі та Його милості.

Господь відповідає на благання Джозефа про милість

Під час вивчення молитви освячення Кертлендського храму мене також вразило те, що Джозеф знову і знову благав про милість — до членів Церкви, до ворогів Церкви, до правителів країни, до народів землі. І в дуже особистому проханні він благав Господа згадати його і змилюватися над його дорогою дружиною Еммою та їхніми дітьми.

Що міг відчувати Джозеф тоді, через тиждень, на Великдень, 3 квітня 1836 року, у Кертлендському храмі, коли Спаситель явився йому та Оліверу Каудері і, як написано у 110-му розділі Учення і Заповітів, сказав: “Я прийняв цей дім, і Моє ім’я буде тут; і Я

manifest myself to my people in mercy in this house.” This promise of mercy must have had special meaning to Joseph. And as President Nelson taught last April, this promise also “applies to every dedicated temple today.”

Finding Mercy in the House of the Lord

There are so many ways in which we each can find mercy in the house of the Lord. This has been true since the Lord first commanded Israel to build a tabernacle and to place at its center the “mercy seat.” In the temple, we find mercy in the covenants we make. Those covenants, in addition to the baptismal covenant, bind us to the Father and the Son and give us increased access to what President Nelson has taught is “a special kind of love and mercy ... called *hesed*” in Hebrew.

We find mercy in the opportunity to be sealed to our families for eternity. In the temple, we also come to understand with greater clarity that the Creation, the Fall, the Savior’s atoning sacrifice, and our ability to enter again into our Heavenly Father’s presence—indeed, every part of the plan of salvation—are manifestations of mercy. It might be said that the plan of salvation is a plan of happiness precisely because it is a “plan of mercy.”

Seeking Forgiveness Opens the Door to the Holy Ghost

I am grateful for the beautiful promise in section 110 that the Lord will manifest Himself in mercy in His temples. I am also grateful for what it reveals about how the Lord will manifest Himself in mercy whenever we, like Joseph, plead for mercy.

Joseph Smith’s plea for mercy in section 109 was not the first time his pleas for mercy prompted revelation. In the Sacred Grove, young Joseph prayed not just to know which Church was true, but he also said that he “cried unto the Lord for mercy, for there was none else to whom I could go [to] obtain mercy.” Somehow his recognition that he needed mercy that only the Lord could provide helped open the windows of heaven. Three years later the angel Moroni appeared, following what Joseph said was his “prayer and supplication to Almighty God for forgiveness of all my sins and follies.”

являтимуся Моїм людям в милості в цьому домі”. Це обіцяння милості повинно було мати для Джозефа особливе значення. І як навчав Президент Нельсон минулого квітня, це обіцяння також “стосується кожного освяченого храму в наш час”.

Знайти милість у домі Господа

Для кожного з нас існує дуже багато способів знайти милість у домі Господа. Так було відтоді, коли Господь вперше наказав Ізраїлю побудувати скинію і покласти в її центрі “віко”. У храмі ми знаходимо милість завдяки завітам, які укладаємо. Ці завіти, а також завіт хрищення, поєднують нас із Батьком і Сином і відкривають нам ширший доступ до того, що, як навчав Президент Нельсон, є “особливо[ю] любов[ю] та мил[істю]... Гебрейською мовою [вона] називається *hesed*”.

Ми знаходимо милість у можливості бути запечатаними зі своєю сім’єю на вічність. У храмі ми також починаємо ясніше розуміти, що Сотворіння, Падіння, спокутна жертва Спасителя і наша здатність увійти знов у присутність нашого Небесного Батька, а в дійсності, кожна частина плану спасіння — є виявом милості. Можна сказати, що план спасіння є планом щастя саме тому, що він є “планом милості”.

Прагнення прощення відкриває двері для Святого Духа

Я вдячний за чудове обіцяння з розділу 110, що Господь виявить Себе у милості у Своїх храмах. Я також вдячний за те, що відкриває нам знання про те, як Господь являтиме Себе у милості щоразу, коли ми, подібно до Джозефа, благаємо про милість.

Благання Джозефа Сміта про милість, записане в розділі 109, було не першим випадком, коли на його благання про милість приходило одкровення. У Священному гаю юний Джозеф молився не лише, щоб дізнатись, яка церква була істинною, але він також сказав, що він “волав до Бога, щоб Він змилювався над [ним], бо не було нікого іншого, до кого б [він] міг звернутися, щоб здобути милість”. Якимось чином його усвідомлення того, що йому потрібна милість, яку може дати лише Господь, допомогло відкрити отвори небесні. Через три роки ангел Мороній явився Джозе-

This pattern of revelation following a plea for mercy is a familiar one in the scriptures. Enos heard the voice of the Lord only after praying for forgiveness. King Lamoni's father's conversion begins with his prayer, "I will give away all my sins to know thee." We may not be blessed with these same dramatic experiences, but for those who sometimes struggle to feel answers to prayer, seeking the Lord's mercy is one of the most powerful ways to feel the witness of the Holy Ghost.

Pondering God's Mercy Opens the Door to a Testimony of the Book of Mormon

A similar principle is beautifully taught in Moroni 10:3–5. We often shorthand these verses to teach that through sincere prayer, we can learn whether the Book of Mormon is true. But this shorthand can neglect the important role of mercy. Listen to how Moroni begins his exhortation: "I would exhort you that when ye shall read these things, ... that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts."

Moroni urges us not only to read these things—the records he was about to seal up—but also to ponder in our hearts what the Book of Mormon reveals about "how merciful the Lord hath been unto the children of men." It is pondering upon the Lord's mercy that prepares us to "ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true."

As we ponder on the Book of Mormon, we might ask: Is it really true, as Alma taught, that God's plan of mercy assures that every person who ever lived on this earth will be resurrected and that they will "be restored to their ... perfect frame"? Is Amulek right—can the Savior's mercy satisfy all the bitterly real demands of justice that we would otherwise be obligated to pay and instead "[encircle us] in the arms of safety"?

фу після того, як той звернувся "з молитвою і благанням до Всемогутнього Бога, щоб Він простив усі [його] гріхи та глупоти".

Цей зразок отримання одкровення після благання про милість добре відомий з Писань. Енош почув голос Господа лише після молитви про прощення. Навернення батька царя Ламонія почалося з молитви: "Я відмовлюся від усіх своїх гріхів, щоб тільки знати Тебе". Можливо, ми й не будемо благословенні таким вражаючим чином, але для тих, кому іноді важко відчувати відповіді на молитву, пошук Господньої милості є одним з найпошухніших способів відчувати свідчення Святого Духа.

Роздуми про Божу милість відкривають двері для свідчення про Книгу Мормона

Такий принцип чудово викладено у Мороній 10:3–5. Часто ми побіжно читаємо ці вірші, навчаючи, що завдяки щирій молитві ми можемо дізнатися, чи істинна Книга Мормона. Але ця побіжність може завадити нам зрозуміти важливу роль милості. Послухайте, як Мороній починає своє напучування: "Я б хотів закликати вас, що коли ви читатимете їх... то пам'ятайте, наскільки милостивим був Господь до дітей людських від сотворіння Адама аж до тих пір, коли ви отримаєте їх і обдумаєте це в серцях своїх".

Мороній закликає нас не лише читати це — літописи, які він збирався запечатати, — але й обдумувати в серці те, що Книга Мормона відкриває нам — "наскільки милостивим був Господь до дітей людських". Саме роздуми про Господню милість готують нас, щоб ми "запитали у Бога, Вічного Батька, в ім'я Христа, чи не істинні [ці літописи]".

Розмірковуючи над Книгою Мормона, ми можемо запитати: "Чи дійсно, як навчав Алма, за Божим планом милості гарантовано, що кожна людина, яка будь-коли жила на цій землі, буде воскреслена, що жодна волосина з її голови не буде загублена і що всі люди будуть відновлені до своєї досконалої форми?" Чи правий Амулек у тому, що милість Спасителя може задовольнити всі дійсно великі вимоги справедливості, які повинні були б задовольнити ми, і "оточує нас руками безпеки"?

Is it true, as Alma testified, that Christ suffered not only for our sins but for our “pains and afflictions” so that He could “know ... how to succor his people according to their infirmities”? Is the Lord really so merciful, as King Benjamin taught, that as a free gift, He atoned “for the sins of those ... who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned”?

Is it true, as Lehi said, that “Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy”? And is it really true, as Abinadi testified, quoting Isaiah, that Jesus Christ was “wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed”?

In sum, is the Father’s plan as taught in the Book of Mormon really this merciful? I testify that it is and that the peace-giving and hopeful teachings of mercy in the Book of Mormon are true.

Still, I imagine that some may be struggling, despite your faithful reading and prayers, to realize Moroni’s promise that Heavenly Father “will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.” I know this struggle because I felt it, many years ago, when my own first couple of reads of the Book of Mormon did not yield an immediate and clear answer to my prayers.

If you are struggling, may I invite you to follow Moroni’s counsel to ponder on the many ways the Book of Mormon teaches “how merciful the Lord hath been [to] the children of men”? Based on my experience, I hope that when you do, the peace of the Holy Ghost can enter your heart and you can know, believe, and feel that the Book of Mormon and the plan of mercy it teaches are true.

I express my gratitude for the Father’s great plan of mercy and for the Savior’s willingness to carry it out. I know that He will manifest Himself in mercy in His holy temple and in every part of our life if we will seek Him. In the name of Jesus Christ, amen.

Чи правда, за свідченням Алми, що Христос страждав не лише за наші гріхи, але й зніс “муки і страждання”, щоб Він міг “знати ... як допомогти Своєму народові в його недугах”? Чи Господь справді такий милостивий, як навчав цар Веніамин, що віддав Себе як дар і спокутав “гріхи тих ... хто помер, не знаючи волю Бога щодо них, або хто згрішив через незнання”?

Чи правда, як сказав Легій, “Адам пав, щоб люди могли бути; а люди є, щоб вони могли мати радість”? І чи дійсно, як свідчив Авінадій, цитуючи Ісаю, що Ісуса Христа “було поранено за наші провини, Його було забито за наші беззаконня; кара за наш мир була на Ньому; і Його бичуванням ми зцілені”?

І, зрештою, чи Батьковий план, як навчає Книга Мормона, справді є милостивим планом? Я свідчу, що це так і що вчення про милість, які приносять мир і дають надію, є істинними.

Втім, я припускаю, що комусь із вас, хоч ви й сумлінно читаете Писання і молитесь, може бути важко усвідомити обіцяння Моронія, що Небесний Батько “явить вам правду про це силою Святого Духа”. Я знаю, що це важко усвідомити, бо сам відчув це багато років тому, коли після своїх перших прочитань Книги Мормона я не отримав негайної та чіткої відповіді на мої молитви.

Якщо вам важко це усвідомити, чи можу я запропонувати вам прислухатися до поради Моронія — поміркувати, “наскільки милостивим був Господь до дітей людських”? Основуючись на власному досвіді, я сподіваюся, що коли ви це зробите, мир від Святого Духа зможе увійти у ваше серце і ви зможете пізнати, повірити й відчути, що Книга Мормона і план милості, про який вона навчає, — істинні.

Я висловлюю свою вдячність за Батьковий великий план милості і за готовність Спасителя здійснити його. Я знаю, що Він виявить Свою милість у Своєму святому храмі та в усіх сферах нашого життя, якщо ми будемо шукати Його. В ім’я Ісуса Христа, амінь.